

FESTIVALUL FILMULUI EUROPEAN

Între 7 mai și 3 iunie a avut loc cea de-a 22-a ediție a Festivalului Filmului European, eveniment deosebit care a coincis cu Centenarul Marii Uniri a României. În afară de București, unde a avut loc între 7 și 13 mai, Festivalul a poposit și la Galați, Râmnicu-Vâlcea, Târgu Mureș, Timișoara, Iași, Sibiu și, pentru prima dată, la Alba Iulia - orașul Unirii. Periplu reușit într-un secol de istorie cinematografică: de la unul din primele pelicule (filmul mut Escortata lui Michael Curtiz) până la ultimile producții din 2018.

Secțiunea de filme clasice, restaurate, a scos la iveală o serie de perle ale cinematografeiei, alături de Escortata, menționată mai sus, Iluzia cea mare (r. Jean Renoir), în interpretarea magistrală a lui Jean Gabin - este povestea a doi ofițeri francezi, făcuți prizonieri în timpul Primului Război Mondial. Peliculă multipremiată, care spre surprinderea spectatorilor nu și-a pierdut din prospețime; ca și Balul Pompierilor (r. Miloš Forman), comedia dramatică, din 1967, care a primit, pe bună dreptate, Oscarul, din 1967, pentru cel mai bun film în limbă străină. De asemenea, coproducția Franța-România O vară de neuitat, în regia lui Lucian Pintilie, o dramă plină de umanism în fața ororilor războiului, în interpretarea plină de expresivitate a lui Claudiu Bleonț ajutat de delicata lui soție, Kristin Scott-Thomas. Nu putem, la această secțiune, să trecem sub tăcere primul remake din istoria cinematografeiei bulgare, după cel mai mare succes al ei: Cornul de capră (r. Nicolai Volev), multipremiata dramă zguduitoare a crimei și pedepsei, din secolul al XVII-lea, când Bulgaria făcea parte din Imperiul Otoman.

Din categoria Front comun în care se înscriu filmele care se apleacă asupra influenței celor două Războaie Mondiale asupra atitudinii și comportamentului oamenilor, se înscrie proiecția de gală: La revedere acolo sus (r. Albert Dupontel).

Adaptarea liberă după romanul omonim al lui Pierre Lemaitre, în care toată lumea caută să supraviețuiască după Primul Război Mondial, care a distrus vieți și a degradat suflete. Filmul a fost recompensat cu numeroase premii: Cel mai bun regizor, Cea mai bună adaptare a scenariului; precum și operatorie, costume ș.a. Tot aici se încadrează și filme ca: Iluzia cea mare și O vară de neuitat (menționate mai înainte și la secțiunea de filme clasice).

La secțiunea Femei în societate s-au încadrat atât filmele realizate de femei cât și acelea avându-le drept eroine. Dintre acestea voi aminti producția germană În Întuneric (r. Fatih Akin), care abordează tema emigranților. Este drama psihologică a unei femei care își pierde soțul și fiul într-un atentat. Filmul pseudopolitist redă efortul acestei femei de a-i pedepsi pe cei vinovați, în pofida legii care-i refuză dovezile. Premiat, în 2017, pentru Cea mai bună actriță, la Cannes, Cel mai bun film străin (Globul de Aur) și la aceleași secțiuni și la alte Festivaluri de Film. Filmul olandez, din 2017, Messi și Maud (r. Marleen Jonkman) este drama unui cuplu care nu poate avea copii. După o discuție

aprinșă, Maud îl părăsește pe Frank. În periplul ei îl întâlnește pe micuțul Messi, care se atașează de ea. O vreme, străbat împreună o bucată de drum, prin peisajul chilian de neuitat, înainte de a-l duce la mama lui și a-și însuși o lecție de viață. Filmul Mireasa, din aceeași secțiune, este o producție Spania-Germania, 2015, în regia Paulei Ortiz. Este povestea tristeții unei tinere forțată să se căsătorească, dar dragostea ei este Leonardo, cu care fuge în cele din urmă. Filmul a fost recompensat cu numeroase premii dintre care amintim: pentru cea mai bună actriță în rol secundar, cea mai bună actriță în rol principal, operatorie, regie ș.a.

Coproducția Olanda-Belgia-România, 2017, Însoțitoarea de zbor, în regia lui Jaap van Heusden, descrie relația ciudată dintre o femeie dintr-o clasă superioară și un copil al canalelor din București. Ea oscilează între rolul de mamă și de iubită, reușind greu să se desprindă de acest puști. Filmul a fost premiat în 2017, la Festivalul Filmului de la Austin, cu Premiul Juriului, iar la Festivalul Filmului de la Eindhoven cu Premiul Special al Juriului.

Voi aminti și de secțiunea Arte, în care s-au înscris filme care abordează teme sociale esențiale pentru societatea contemporană, ca Frumoasa lună mai, Franța, 1963 (r. Chris Marker, Pierre Lhomme). Documentarul face un portret al Parisului și al parizienilor din primăvara lui 1962, după încetarea războiului cu Algeria. Narațiunea este făcută de Chris Marker, Yves Montand și Simone Signoret. Documentarul a fost premiat, în 1962, cu Porumbelul de Aur (Leibzig DOK), iar la Festivalul Internațional de la Veneția a primit premiul pentru Cel Mai Bun Prim Film. De asemenea, la această secțiune, nu putem trece cu vederea coproducția Austria-Germania-Franța, 2016: Ștefan Zweig: Adio, Europa, regia: Maria Schrader, în care sunt redați anii de exil ai marelui scriitor evreu, unul dintre scriitorii europeni traduși în cele mai multe limbi. Filmul s-a bucurat de numeroase premii cum ar fi: Premiul publicului acordat de Academia Europeană de Film și Premiul pentru Cel Mai Bun Regizor, atât în Bavaria cât și din partea Asociației Criticilor de Film din Germania.

Festivalul a dat prilejul de a fi văzute și cele trei filme care concurează pentru premiul Lux al Parlamentului European: 120 BPM bătăi pe minut (r: Robin Campillo), Sânge de lapon (r: Amanda Kernell) și Western (r: Valeska Grisebach). După prezentarea filmelor au avut loc numeroase întâlniri cu echipa de filmare, regizori, actori cărora li s-au pus întrebări și au dezvăluit amănunte de la filmări, sau de la alegerea actorilor și alte întâmplări interesante.

Independența prin cultură

BEATRICE KISELEFF

0%

User Rating: Be the first one !